

ILLUSTRATIE CRISTINA SAMPAIO

Online kinderlokkers

Scherm kwetsbare jongeren af van Facebook

Het ontbeert de geestelijke gezondheidszorg aan beleid voor internettoegang. Mijn dochter is daar slachtoffer van. Zij zit op de gesloten afdeling van een psychiatrische instelling en zet niets verhullende foto's op Twitter en Facebook met provocerende teksten eronder. Zij ziet zichzelf als 'asobitch onder de rappers' en vraagt om 'een nacht los te gaan'. De kliniek wist van niets.

In praktisch iedere kliniek heeft elke 'cliënt' alle sociale media binnen handbereik. Op de afdeling staat meestal een computer in de gemeenschappelijke woonkamer. Soms kunnen ze met hun telefoon online via wifi.

Hebben GGZ-werkers wel voldoende zicht op wat zich dan in de hoofden van hun patiënten afspeelt, verward als ze soms zijn?

Mensen met een ernstige psychiatrische aandoening zijn zich vaak niet bewust van de gevaren van sociale media. Zij plaatsen onbekommerd berichten en foto's van zichzelf en zoeken contact met figuren die azen op makkelijke prooiën. Vrouwen maken zich zo een potentieel slachtoffer van de prostitutiewereld. Ook van mannen kan misbruik worden gemaakt, denk aan identiteitsfraude of oplichting.

'De kliniek is geen gevangenis', zeggen ze in de GGZ. Dat klopt. Ik zeg: criminelen in een gevangenis worden afgeschermd van de online wereld. Zij krijgen slechts beperkt toegang om te voorkomen dat zij hun duistere praktijken voortzetten. Voor onze meest kwetsbare burgers zou moeten gelden dat zij voor zo lang als dat nodig is online

worden afgeschermd. Bij een gedwongen opname geldt dit des te meer. Dan is een patiënt gebaat bij een prikkelarme omgeving. Als patiënten een tijdje niet online zijn, kunnen zij een wereld ontdekken waar zij mogen zijn. Hun vaardigheden nemen toe, hun eigenwaarde wordt vergroot. Een voorwaarde voor weerbaarheid. Pas dan kan de volgende stap worden gezet: psycho-educatie zodat zij leren omgaan met internet.

Vanuit de overheid wordt E-health voor ambulante patiënten voorgesteld als het ei van Columbus. Dat deze panacee de doos van Pandora kan zijn, daar lijkt niet over te zijn nagedacht. Patiënten met een ernstige psychiatrische aandoening kampen vaak met gevoelens van eenzaamheid die toenemen wanneer zij zelfstandig wonen. Hun toevlucht is dan de online wereld waar ze zonder toezicht contact kunnen leggen met kwaadwillende lieden.

Ik pleit er voor dat GGZ Nederland met instellingen en Ypsilon in gesprek gaat om beleid te ontwikkelen.

Vele ouders, ik ben een van hen, moeten nu met lede ogen aanzien hoe hun (jongvolwassen) kind in een psychiatrische instelling wordt blootgesteld aan de gevaren van de online wereld, om nog maar te zwijgen over ambulante patiënten. Hun veiligheid is in het geding.

Geertje Paaij Redactielid Ypsilon, vereniging van familieleden en naasten van mensen met een verhoogde kwetsbaarheid voor psychoses. Ze werkte bij het OM en de Reclassering, nu bij de politie.

recht aan de historie. Zo omarmde in ons gereerd zou hebben dat artsen niet al
 wij hoe zeer mantelzorgers, of
 steund door professionals, he
 einde van onze patiënten draa
 ken. Dat doen wij allemaal sa
 jaren.
 Het is niet nieuw en niet van S
 ze observaties zijn geen reden
 zelfgenoegzaamheid. Het kan
 steeds beter met de zorg voor
 ren. Daar wordt door talloze p
 nals hard aan gewerkt.
Willem Blok Internist OLVG, **Jos
 Meer** Internist Radboud UMC

Zwanger en roken

M'n ma dronk gewoon

De Raad voor Strafrecht en Jeugdbescherming (RSJ) wil zwangere vrouwen die roken of drinken, dwars om de oren opleggen, gedwongen laten nemen of zelfs hun kind afpakken. Want, zegt de RSJ, bij 99,3 procent van de drinkende zwangeren gaat het goed. Dat is blijkbaar rampzalig op de wege de 0,7 procent waarin het niet goed gaat, willen we desnoods de helft van de vrouwen per jaar gedwongen blootstellen. Wat zei u daar over feminisme? Mijn moeder rookte en dronk gewoon door tijdens haar zwangerschap en was destijds nog heel normaal. Was ik een gelukkiger mens geweest als mijn moeder was opgesloten geweest? Ik handel in een 'zwangerschapscontract' of als ik niet bij mijn lieve, intelligente en stoere ouders was opgegroeid, maar bij pleeggezinnen of in een pleegloos instituut?

Het denken van de RSJ staat niet los van zichzelf. Overal om ons heen zie ik mensen die ten koste van alles en al wat ze willen uitbannen. Uiteindelijk wordt dat echter tot een maatschappij gerust fascistisch magnoemen. De enige manier om te zorgen dat de werkelijk veilig bent, is je elke keer opnieuw vrijheid te ontnemen. We zouden iedereen bij voorbaat kunnen opsluiten in een gecapitonneerd celletje, in een genatigete coma, gevuld door de getjes uit steriele robotjes. Reuze veilig. Tot je storing krijgt... Een goede vriendin die haar halve leven kinderwerkster was, heeft daarvoor een mooi alternatief voor. Zij maakte zich sterk voor 'het recht van kind om uit bomen te lazeren'. Lijkt me een stuk gezonder, best. En niet alleen voor kinderen.

Bas Thijs Publicist en docent maatschappijleer

Geen kinderen

Alsof dat zielig is

Ben het helemaal eens met Ebru Uzun (30/7) over hoe irritant het is als men erop aankijkt dat je geen kinderen wilt maken. Alsof dat zielig is. A jammer dat Umar het woord 'kindeloos' gebruikt. Ik antwoord op zulke impertinente zeurvragen altijd: „Nee... kindervrij!”

Sylvia Willink Amsterdam